

I, c. 407

Εχοχάριος

Γενναδίος

(Υπὸ Martini περιγράφεται ἐνθὶ ἀνω. ὁ οὐ' ἀριθ. XXII. I.,
καὶ διῆ τῆς ἐν Napoli Biblioteca dei Gerolamini, τοῦ 15ου αἰ.,
περιέχειν ποιητικὰ ιείμενα.

(Υπὸ εποιητῶν 57 (q. 219vo-234vo) εὑρύται: «πέπρου ἴσπανοῦ,
Ἐπποκή τῆς γοργοῦ. Ἐρυπνευθεῖσα ἀπὸ τῆς γατίνης φωνῆς εἰς τὴν
ἔγγοδα διάργεινεν, παρὰ τοῦ σοφωτάτου χενναδίου τοῦ εχοχάριου:»
(Μεριά τῶν πρῶτων σίτερον: «περὶ τῶν πέντε παντούριών. ἡ
νοὶ φυντὶ παρ' ἡμῖν γέργονται»)

B. Fabr.-Harr. XI, 392, 24

